

FOR FRIHED - FREMSKRIDT
OG SOCIALISME

DET ARBEJDENDE FOLKS
P L A N

FOR · FREMSKAFFELSE · AF · AR-
BEJDE · OG · BRØD · TIL · FORSVAR
FOR · OG · UDVIDELSE · AF · DE
POLITISKE · RETTIGHEDER

MANIFEST vedtaget af Centralkomiteen for Dan-
marks kommunistiske Parti 30. Juni 1935

Forord.

Omstaaende Manifest er eenstemmigt vedtaget paa Danmarks kommunistiske Partis Centralkomitémøde i København den 30. Juni 1935. Det henvender sig til hele den arbejdende og frisindede Befolkning i Danmark, saavel i Byerne som paa Landet.

Krisen har afsløret det kapitalistiske Systems Haabløshed. Forstaaelsen heraf breder sig i Form af stadig stærkere Utilfredshed med de økonomiske Forhold og med Krisepolitiken, og denne Utilfredshed har ført til et politisk Skred i Befolkningen.

De »gamle« Partier har svigtet deres Programmer og staar paa mange Maader i Opløsningens Tegn. Hvilke Paroler de end har søgt at hverve Tilhængere under, saa har de dog ført en Politik, som har gavnet de Rige, men har været skadelige for Smaakaarsfolkene. De har givet efter for Reaktionens Krav og sat sig imod Fremskridtet. De har prisgivet Demokratiet og indsnævret Befolkningens forfatningsmæssige Rettigheder.

Samtidig søger aabenlyse eller tilslørede nazistiske Bevægelser, med kraftig Støtte fra den brune Terrors »tredje Rige«, paa sin Vis at gaa Kapitalmagts og Godsejernes Ærinde med det Maal at etablere det raa og brutale, aabenlyse og blodige fascistiske Diktatur.

I denne Situation kalder vi Kommunisten den arbejdende Befolkning til Samling og Kamp. Vort Parti er gennem de sidste Aar gaaet kraftigt frem, det satte ved Novembervalget 1932 sine første to Repræsentanter ind i Folketinget, men dets Vækst er fortsat siden da. Det repræsenterer Nutiden og Fremtiden i dansk Politik. I vort Manifest giver vi vort Partis Syn paa Situationen og trækker Retningslinierne op for den Kamp, vi mener, der skal føres.

Læs det og besvar selv Spørgsmaalet: Er dette ikke et Program, som hele den arbejdende Befolkning og alle Frisindets Venner kan samles om? Vær da med i Arbejdet for dets Virkeliggørelse!

**Centralkomiteen
for Danmarks kommunistiske Parti.**

H ELE Samfundsudviklingen siden Verdenskrigen og i Særdeleshed gennem Kriseaarene viser, at der under Kapitalismen **ikke kan skabes ordentlige Leveforhold for Folkets overvældende Flertal**, for den arbejdende Befolkning i By og paa Land.

Naturen er gavmild og Jorden frugtbar. Naturrigdommene er ubegrænsede, og der er Redskaber og Maskiner til at dyrke Jorden, hente Naturrigdommene frem og bearbejde dem og til Transporten fra Sted til Sted. Der er endelig Menneskekraft nok til at dyrke Jorden, betjene Maskinerne og Transportmidlerne og holde det hele i Gang. **Hvis Produktion og Fordeling var ordentlig organiseret, saa Natur, Teknik og Menneskekraft gik op i en højere Enhed, vilde der ikke være Grænser for den Mængde Produkter, de Rigdomme, der kunde frembringes**, og der vilde oprinde en Samfundstilstand, hvor alle kunde have Overflod, hvor ingen behøvede at nære Bekymringer for Dagen i Morgen, og hvor derfor Kulturen vilde naa en Blomstring, som vi i Dag kun kan drømme om.

I Dag undertrykkes den arbejdende Befolkning i alle kapitalistiske Lande under Overklassens Herredømme. Produktion og Fordeling er organiseret som en faatallig Kapitalistklasses Udbytning og Udsugning af Folkets store arbejdende Flertal. **Kapitalisterne tager ikke Hensyn til Behovet, Nøden eller Arbejdsløsheden, men kun til eget Profitbegær,** og derfor ser vi voksende Fattigdom, Nød og Elendighed for Befolkningens Flertal følge i Kølvanet paa den tekniske Udvikling. Derfor er saakaldt Overproduktion parret med Mangel. **Derfor destrueres Levnedsmidler, mens Tusinder af Munde ikke kan mættes.** Derfor tvinges Landbrugere økonomisk i Knæ, mens Byernes Arbejderbefolkning ikke har Raad til at købe Landbrugets Produkter. Derfor har den tekniske Udvikling ikke bragt Velsignelse, men forøget Arbejdsløshed. Det kapitalistiske System er kommet dertil, hvorom **Karl Marx** siger, at det kan ikke længere ernære sine egne Slaver — det har derfor intet bedre fortjent end at gaa til Grunde!

Kapitalismens Modsætning

er den socialistiske Sovjet-Union, som omfatter en Sjettedel af Jordens Overflade, med 175 Millioner Indbyggere. Der tilhører al Jord og alle Produktionsmidler det arbejdende Folks Samfund, der er Kapitalisterne jaget bort og deres Udbytning afskaffet. **Derfor er Sovjet-Unionen et Land uden Arbejdsløse, uden Landbrugs-krise, uden Politiregimente og med stadig stigende Vel-**

stand for den brede Befolkning. Derfor er det udsat for alle kapitalistiske Staters og alle Kapitalisters Had, og derfor har det i 18 Aar været bagvasket, smædet og beløjet i Pressen, men staar i Dag **stærkere, friere og rigere end nogensinde.**

Reaktion og fascistisk Diktatur

I Kampen for, trods Arbejderbefolkningens Utilfredshed og Systemets egne indre Modsætninger, dog at holde Magten endnu en Tid, griber den faatallige, men herskende Overklasse til mere og mere aabenlyse og diktatoriske Undertrykkelsesmidler, og i mange Lande er **Kapitalens aabne, brutale fascistiske Diktatur** en Kendsgerning. Fascismen eller Nazismen betyder den **mest skaanselsløse, blodige Undertrykkelse af den arbejdende Befolkning** og

Nazisme betyder Oprustning og Verdenskrig!

Hitler-Tyskland med sine Rekordrustninger, sin mægtige Krigsindustri **stræber bevidst henimod en Verdenskrig**, forfærdeligere end den foregaaende, hvis Ofre endnu ikke er forsvundet, endsige glemt. **Alle kapitalistiske Lande kapruster** med Krigen for Øje, og kun deres egne Modsætninger, Kapitalisternes Frygt for Arbejderklassen samt Sovjet-Unionens konsekvente Fredspolitik, har bevirket, at Krigen ikke allerede er begyndt.

Krisens Følger for Arbejderbefolkningen i Danmark

I Danmark er Udviklingen gaaet samme Vej som i den øvrige kapitalistiske Verden. **De Rige er blevet rigere, de Fattige er blevet fattigere.**

Hele den arbejdende og forbrugende Befolkning er ramt af **Skatterne og Prisstigningerne**, som er en Følge af Regeringens og Rigsdagens „Krisepolitik“, og som har forringet Værdien af alle Lønninger, faste Indtægter, Aldersrente, Understøttelse osv. — **uden derfor at have været den Hjælp for Landbrugerne, som det blev paastaaet.** Medens samtlige Statens direkte Skatter udgør 105 Millioner, andrager de indirekte Skatter ialt ca. 329 Millioner, deraf 104 Millioner Told og 225 Millioner Forbrugsskatter. Af disse er **Sukkerskatterne** alene ca. 30 Millioner, **Tobaksskatten** 36 Millioner, hvortil kommer **Tobakstolden** paa 15 Millioner, Indførselstolden paa **Manufakturvarer** er 25 Millioner aarligt og paa **Kaffe** 21,7 Millioner Kr., hvortil kommer 4,2 Millioner i **Skat paa Kaffetilsætning.**

Arbejderklassen har paa denne Maade faaet sin Levofod kolossalt sænket, samtidig med, at den er meget haardt ramt af Arbejdsløsheden, som under Krisen har været oppe paa over 190,000 og stadig om Sommeren er højere end tidligere i den værste Vintertid!

Det arbejdende Landbrug knuges i Knæ af uretfærdige Rentebyrder og tyngende Skatter samt af en for-

kert Prispolitik, som gavner det store Landbrug paa Husmandsbrugets, det mindre Gaardmandsbrugs og paa Forbrugernes Bekostning.

Fiskerne — Havets Husmænd — rammes af lignende Forhold som Landbrugerne og plyndres skaanselsløst af Kapitalen. Noget lignende gælder **de mindre Næringsdrivende**, der i Kraft af den indirekte Beskatning er Skatteopkrævere for Regeringen i stor Stil, hvorved deres Omsætning hemmes, samtidig med at de presses af Storhandelen og udbyttes af Bankerne.

Krisens Følger for Overklassen.

Kendsgerningerne om Industriens og Skibsfartens Udbytte, Bankernes Overskud og Formuernes Vækst viser, at Krisepolitiken væsentligt har bestaaet i, at **man tog fra de Fattige og gav til de Rige**. Efter Børsens Noteringer er Aktiekurserne siden 1932 **steget med gennemsnitlig 37 pCt.** og Obligationerne gennemsnitlig med 15 pCt. Dette vil, udtrykt paa anden Maade, sige, at de Værdier, Aktierne repræsenterer, er blevet **700 Millioner mere værd**, medens Obligationerne for deres Ejere er blevet **825 Millioner mere værd**. En **Formuestigning for Ejerne af Værdipapirer alene paa 1½ Mil-liard Kroner!**

Denne Værdistigning er betinget af Virksomhedernes større aarlige Udbytte, som igen er foraarsaget af de stigende Priser, Kronesænkningen har muliggjort, og som ubeskaaret er gaaet i Kapitalisternes Lommer, da Lønningerne jo tværtimod at være steget, **i Virkeligheden er faldet i samme Tidsrum.**

Ufrihed, Tvangslovgivning og Korrupption.

Parallelt med denne Udvikling er fulgt en politisk Udvikling, som betyder Ufrihed, Retsløshed eller Rets-Usikkerhed og Tvang for den arbejdende Befolkning. Foreningsfriheden eksisterer ikke for Arbejderklassen, hvis faglige Organisationer er kneblet og bastet gennem **Forligsmandslov og Sammenkædningsparagraffer**, i visse Situationer suppleret med **tvungen Voldgift**. Mødefrihed eksisterer kun i det Omfang, det passer Justitsministeren og Politiet. „Pressefriheden“ er i Bladudgivernes Vold, den kan kun udnyttes af dem, der har Kapital til Raadighed, og det hagler med Sagsanlæg og Straffe mod Blade og Redaktører, der er i Opposition til det bestaaende.

Samtidig rejser Kulturreaktionen sig, og Korrupption og Overgreb breder sig. Hans Nielsens „Møbelaffære“ belyser Rigsdagens Afhængighed af kapitalistiske Kredse. Kødeksportens Forhold, Eide-Sagen, Andreas Hansen-Sagen og mange andre viser, at **der trænger til at blive muget ordentligt ud.**

Socialismen — den eneste Udvej!

Staaende overfor alt dette erklærer vi Kommuniste: **Kun Afskaffelsen af hele det kapitalistiske System med dets Udbytning og Uretfærdighed, Lønslaveri og Renteslaveri kan gøre en Ende paa saadanne Tilstande! Det nuværende System maa falde og afløses af den socialistiske Samfundsordning, hvor alle Produktionsmidler,**

al Jord, alle Fabriker, Banker og Samfærdselsmidler, kort sagt alle Rigdomme tilhører den arbejdende Befolkning, hvor alle faar Arbejdsmuligheder, hvor alle Produktionsmidler udnyttes, hvor Arbejdets Maal ikke er Profit for den enkelte paa de manges Bekostning, men Arbejde til alle, Fattigdom til ingen og Produktion med det Formaal at tilfredsstille hvert eneste Menneskes fulde Behov.

Vi vil tage Fabrikerne fra Industribaronerne, Jorden fra Godsejerne og overgive den til den arbejdende Befolkning. Vi vil ekspropriere Bankerne og Monopolerne og gøre dem til Samfundseje. Vi vil indføre Orden, hvor der nu er Kaos, Renhed, hvor der nu er Korrup-tion, Frihed, hvor der nu er Tvang. Det korrupte kapitalistiske Statsapparat, som tjener Overklassen som Redskab til at holde Underklassen nede, skal sønder-slaas. I dets Sted skal opbygges den arbejdende Befolk-nings Regering og styrende Organer, som under Ansvar for Vælgerne, efter Forskrifter fra dem, **med Pligt til Tilbage træden, naar disse ønsker det**, skal styre og administrere i det arbejdende Samfunds Aand. Vi vil rydde op i Reaktionens Huler og Fæstninger, sætte Arbejdet i Højsædet og tvinge Dagtyvene og Snylterne til nyttigt, værdiskabende Arbejde. Vi vil afskaffe den politiske og sociale Ulighed, give Ungdommen Valgret og indføre hele den arbejdende By- og Landbefolknings politiske Diktatur over **det lille Faatal af Befolkningen, som i Dag er Overklasse**, indtil de indstiller sig paa

at ophøre med Udbytningen af deres Medmennesker og paa at udføre samfundsnyttigt Arbejde.

I det socialistiske Samfund vil der ikke være en Overklasse og en Underklasse, ikke være Arbejdsløshed og Mangel, ikke være „Overproduktion“ og Nød. Der vil ikke være Modsætninger mellem Land og By, mellem Arbejder og Landbruger. I det socialistiske Samfund vil Udbytning og Klassekamp forsvinde, og der vil kun findes een Klasse: det arbejdende Folk!

Vi raaber hele den arbejdende Befolkning, alle Arbejdere, alle arbejdende Landbrugere, alle Fiskere, alle smaa Næringsdrivende, — alle, som udbyttes af Kapitalen og lider under Følgerne af den kapitalistiske Krise, ud til Kamp sammen med os mod Kapitalismen, for Socialismen. Kun gennem egen, utrættelig, maalbevidst Kamp naar vi til økonomisk og politisk Frigørelse, og det afhænger kun af os selv, hvor hurtigt Kampen skal føres til Sejr!

Indtil den Stund, hvor det endelige Opgør med det raadne og udlevede kapitalistiske Samfundssystem kommer, er det nødvendigt med alle til Raadighed staaende Midler at **søge Udbytningen bremset, at standse Reaktionens Fremmarch, hindre Kriselovgivningens Angreb paa det arbejdende Folk og gennem Kamp for bedre Forhold at aftvinge Overklassen og dens Stat Indrømmelser og demokratiske Fremskridt.**

Opmuntret af den fascistiske Reaktion i andre Lande og ikke mindst i Tyskland, og pisket af sit Systems egne indre Modsætninger søger Kapitalisterne at vælte

stadig flere Byrder over paa den arbejdende Befolk-
nings Skuldre og at berøve denne de demokratiske
Rettigheder og Friheder, der skulde være sikret gen-
nem Grundloven og sætte Bom for nye Fremskridt:
**Enten finder alle Arbejdere, alle Smaakaarsfolk og alle
frisindede Mennesker hinanden til Kamp mod den øko-
nomiske, politiske og kulturelle Reaktion — og saa er
Arbejdets og Frisindets Sejr sikker — eller ogsaa tri-
umferer Reaktionen — og social Undertrykkelse, poli-
tisk Retsløshed og aandelig Ufrihed bliver Resultatet.**

Det er vor Opfattelse, at følgende aktuelle
økonomiske, politiske og kulturelle Krav er
i hele den arbejdende og frisindede Befolk-
nings Interesse og velegnet til at forene dens
forskellige Klasser og Grupper til en saadan
fælles Kamp:

Arbejde til alle!

Arbejdsløsheden — denne det kapitalistiske Sam-
funds største Skamplet — kan bekæmpes effektivt,
naar Landbruget hjælpes paa Fode, hvorved det bliver
i Stand til at optage Arbejdskraft, **naar der igangsættes
omfattende offentlige Arbejder** (Bøligbyggeri, Skole- og
Hospitalsbygning, Vejbygning, Grundforbedring o. l.),
og **naar Arbejdstiden overalt nedsættes** i Overensstem-
melse med den fremskredne Tekniks Muligheder. **Ar-
bejdstidsforkortelsen maa ikke medføre Sænkning af
Lønningerne og dermed Leveniveauet (Købekraften)**, og

alt offentligt Arbejde skal udføres med fuld Uge og til tariffmæssig Betaling.

Hjælp til Arbejdsløse.

Indtil Arbejde fremskaffes, har de Arbejdsløse Ret til og Krav paa tilstrækkelig Understøttelse. Omkostningerne herved maa bæres af det Offentlige samt af Arbejdsgiverne, der gennem Rationaliseringen har skaffet sig selv øget Profit, men gjort Tusinder arbejdsløse. Statens Tilskud til Arbejdsløshedskasserne forhøjes, saa de høje Kontingenter kan nedsættes og 10-Maaneder og 26 Ugers Bestemmelserne afskaffes. Maalet er en Arbejdsløshedsforsikring, hvor alle Udgifter bæres af Staten og Arbejdsgiverne, og ikke af de forsikrede, der bliver uforskyldt arbejdsløse. Arbejdsløshedslovens reaktionære og fagforeningsfjendske Bestemmelser, som er en Hindring for faglige Aktioner, fjernes.

Fagforeningerne skal være Kamporganisationer.

Kun en slagkraftig, demokratisk opbygget Fagbevægelse kan sikre Gennemførelsen af ovenstaaende Forordninger. Derfor kræver vi Medlemmernes Rettigheder og Bestemmelsesret i Fagforeningerne og Forbundene respekteret og deres Afgørelser lagt til Grund for enhver Overenskomstopsigelse og -Afslutning. **Den danske Arbejderklasse er organisatorisk stærk nok til i Kamp at gennemtvinge Arbejdstidsforkortelse og effektive Lønforhøjelser,** som er dobbelt nødvendige og rimelige paa Baggrund af Kronens Sænkning, Prisernes Stigning

og Industriens fantastiske Fortjenester. **Fagforeningerne skal varetage saavel de arbejdendes som de arbejdsløses Interesser** og organisere Kampen for Forligsmandslovens Afskaffelse, Strejkerettens Sikring og mod Diktaturet fra oven.

Jorden og Landbruget

Vanskelighederne for det arbejdende Landbrug hidrører dels fra de stadig mere tyngende Gældsbyrder, dels fra Prisforhold, som ikke sikrer Landmanden det nødvendige Udbytte af sit Arbejde.

Vi er overhovedet Tilhængere af den fulde Afskaffelse af Landbrugets Gæld. **Naar vi tager Magten, vil vi annullere samtlige Panteobligationer i Danmarks Jord!** Vi anser det i den givne Situation i Dag for et **Mindstemaal** — men et opnaaeligt Maal — at **Renten halveres, og at Gælden nedskrives i hvert Fald til det Beløb, Laantageren faktisk har faaet udbetalt**, saa ingen kommer til at svare Rente og Afdrag af Kurstabet ved Laanets Optagelse. Et langvarigt **Moratorium**, der ikke maa medføre øgede Renteforpligtelser, vil ogsaa være en god Hjælp for mange Landbrugere.

Priserne paa Landbrugsprodukter kan i mangfoldige Tilfælde sættes i Vejret, hvad angaar Betalingen til Producenten, uden at derfor de Priser, Forbrugeren skal betale, forhøjes. Ofte vil det (Mælk, Sukker) endda være muligt ved en rigtig Prisregulering at nedsætte disse Priser samtidig med, at Prisen „ved Stalddøren“

forhøjes. Betingelsen er, at **Monopolerne ved Prisdannelsen brydes, uretmæssig Mellemandleravance beskæres, og den indirekte Beskatning af Landbrugsprodukter bortfalder.**

For at skaffe de jordfattige Husmandsbrug Tillægsgjord og for at skaffe Landboudommen Mulighed for Oprettelse af egne Hjem, stilles Jord til Raadighed fra Statsdomænerne, Kirkejorden og ved Ekspropriation af Godsejerjorden. Jorden stilles afgiftsfri til Raadighed, og der ydes rentefri Laan til Indretning af Bruget og til Driftsmidler.

Krisehjælp og Beskyttelse for Fiskere.

For Fiskere vil lignende Foranstaltninger paa Gælds- og Prisomraadet som for Landbruget være af overordentlig stor Betydning. Afsætningen forbedres, og Opkøbernes Monopol brydes. Havneafgifter bortfalder, og Havneforholdene forbedres, hvor det er nødvendigt.

For mindre Næringsdrivende i Handel og Haandværk

er Rentenedsættelse og Gældsnedskrivning ogsaa af meget stor Betydning, ligeledes Ophævelsen af alle indirekte Skatter. Monopoler og Truster bekæmpes, og deres Konkurrencevirksomhed begrænses.

Sociallovgivningen maa forbedres

Arbejdsløsheds-, Syge-, Invalide-, Ulykkes- og Aldersforsikringen skal være gratis for den arbejdende

og ubemidlede Befolkning. Bedre Sygeforsorg og flere Sygekasselæger og -Tandlæger. Forhøjelse af **Ret til fuld Aldersrente fra det fyldte 60. Aar.** Bekæmpelse af Bureaukratismen i Socialforsikringens Apparat. **Afskaffelse af alle sociale Undtagelseslove som Medhjælperloven, Lærlingeloven og Søløven.**

Lejerbeskyttelse.

Jævnside med at Bygningen af gode Boliger, hvis Leje den arbejdende Befolkning kan betale, fremskyn- des, maa Lejerne af saavel Boliger som Forretnings- lokaler beskyttes mod Vilkaarlighed og Aager gennem en tidssvarende og effektiv Huslejlovgivning. Lejerne bør organisere sig i Lejerforeninger til Varetagelse af deres Interesser og Rettigheder.

Bort med Told og indirekte Beskatning!

Enhver Form for indirekte Skatter, Afgifter og Told, der skaber Varefordyrelse for den forbrugende Befolk- ning, afskaffes.

Dækning af Omkostningerne

ved en saadan Kriselovgivning kan opnaas ved **Bespa- relser paa de offentlige Budgetter**, ved en stærkt sti- gende **progressiv Beskatning af de store Indtægter og Formuer**, parret med **Konfiskation af Industriens og Bankernes kæmpemæssige Krisefortjenester**, ved Indfø- relse af en indtil Konfiskation stigende **Arveafgift** og

en **Grundværdistigningsafgift**, som gør Grundspekulation umulig.

Til **uproduktive Udgifter** (Militær, Kongehus, Kirke og Præstelønninger o. l.) anvendes alene 72 Millioner Kr. aarligt, som kan spares og anvendes til noget nyttigt.

Af Skatteyderne har 1.148.486 eller 68 pCt. under 1600 Kr. aarligt i Indtægt, medens der blandt de 4 pCt. eller 73.622, der har over 5000 Kr. i Indtægt, til Gengæld findes Kæmpeindtægter! Mens 85 pCt. af den danske Befolkning er uden Antydning af Formue, raader de 20.000 rigeste (1 pCt. af Befolkningen) over 4,3 Milliarder Kroner eller 50 pCt. af den samlede Formue. De 65.957 smaa „Formueejere“, der ejer mellem 6 og 10.000 Kr., ejer tilsammen kun halvt saa meget som de 427 Millionærer, hvis samlede Formuer for to Aar siden var paa over en Milliard Kroner, hvilket Tal er betydeligt højere nu!

Som det er nu, hvor Staten lægger Hovedvægten paa de indirekte Skatter, betaler den ubemidlede Befolkning forholdsmæssigt langt større Skat end Velhaverne, der til Gengæld har en Skatteevne, hvis Udnyttelse kan skaffe Dækning for en effektiv Kriselovgivning.

Kommunerne bør have **ens Skatteprocent**, og til Dækning af Udgifterne maa der finde en **Udligning** Sted mellem Kommunerne (mellemkommunal Skatteligning). Ungdommen maa være skattefri, saaledes at der ikke betales Skat før Valgretsalderens Indtræden.

Folkets politiske Rettigheder skal værges og udvides

Vi kræver fuld og ubetinget Organisations-, Møde- og Pressefrihed. Forligsmandsloven med Sammenkædningsparagraferne er en alvorlig Begrænsning af Organisationsfriheden og kræves afskaffet.

Republik, Etkammersystem, Nedsættelse af Valgretsalderen til 21 Aar og Ophævelse af alle Skatte-, Opholds- og Fattighjælpsbestemmelser, som nu indskrænker Valgretten for Arbejderbefolkningen. Forbud mod **Rigsdagsmænds, Politikeres og Embedsmænds „Bengnaveri“**, som bringer dem i Afhængighed til Storkapitalen. Større kommunalt Selvstyre.

Kvindens fulde Ligestilling med Manden

paa det økonomiske saavel som paa det politiske Omraade anerkendes og sikres. Ingen Indskrænkninger i Kvindens Ret til eller Mulighed for Selverhverv og Gennemførelse af **Ligelønsprincippet for Mand og Kvinde ved lige Arbejde**, saavel i det Offentliges Tjeneste som i de private Erhverv.

Forbedret Ægteskabs- og Børnelovgivning. Udvidet Børneforsorg, (Mødrehjælp, Barsel- og Spædbørnspleje, Vuggestuer, Asyl, Børnehaver etc.). **Afskaffelse af Tvangsfødselsparagrafen**, saa Kvindens Ret til selv at bestemme, naar hun vil være Moder, anerkendes.

Ungdommens Rets- og Frihedskrav

omfatter **Valgret, Ret til Arbejde, Understøttelse under tvungen Arbejdsløshed og økonomisk Ligeberettelse.** Afskaffelse af Lærlingeloven. Arbejderungdommen optages i Fagforeningerne som ligeberettigede Medlemmer, det individuelle Kontraktsystem afskaffes og erstattes med faglige Overenskomster. Dagundervisning (i Arbejdstiden) for Lærlinge. Bekæmpelse af Forsøgene paa almindelig Militarisering af Ungdommen.

Tvungen Værnepligt maa ikke medføre nogen som helst Indskrænkninger i politiske Rettigheder, men det menige Mandskab skal have Ret til at organisere sig og vælge Tillidsmænd. Højere Dagpenge til Soldater og forsvarlig Forsørgelse af de Indkaldtes Familier.

Som Led i Ungdomsopdragelsen: Anlæg af og større Bevillinger til Idrætspladser og Redskaber, som stilles gratis til Raadighed for den idrætsdyrkende Ungdom. Tilskud til Arbejderidrætten.

Kampen mod Kultur-Reaktionen og for Kultur-Fremskridt.

Kirken adskilles fra Staten. Menighederne bestemmer selv deres Gudstjeneste, ordner selv deres Anliggender og lønner selv deres Præster. Religionsundervisningen i Skolerne ophæves.

Folkeskolen forbedres. Flere Lærere, flere og mindre Klasser. Rensning af Historieundervisningen for Nationalisme og Chauvinisme. Den arbejdende Befolknings Mulighed for Deltagelse i den højeste Undervisning og

Uddannelse sikres, ogsaa økonomisk, og Forholdene og Undervisningen ved de højere Skoler og ved Universiteterne forbedres.

Forældreraadenes Myndighed udvides. Pryglestraffe afskaffes. Der leveres i alle Skoler gratis Undervisningsmateriel, indføres Skolelæger, Skoletandpleje og Skolebespisning.

Retsplejeloven og Straffeloven revideres og forbedres. Straffen skal ikke være Hævn, men have opdragende Formaal. Begrebet „Tab af borgerlige Rettigheder“ afskaffes. Lovovertrædelser, som er en Følge af de politiske og sociale Klassekampe, maa ikke behandles som Forbrydelser. En-Dommersystemet afskaffes. Nævnningens Virkeomraade udvides, og Udtagelsen af dem maa ikke som nu være undergivet Myndighedernes Vilkaarlighed. Skarp Kamp mod de uheldige Forhold i Politiet og Justitsvæsenet.

Kampen mod Militarismen og Rustnings-Politiken.

Bekæmpelse af alle Udgifter og Foranstaltninger til Militærvæsenet og til Krigsformaal. Skyttekorpsene og de fascistiske Formationer opløses og forbydes. Internationalt støttes alle Bestræbelser, der er i Fredens Interesse, herunder Sovjetunionens Fredsbestræbelser.

Bekæmpelse af Fascismen.

De forskellige fascistiske og „national-socialistiske“ Bevægelser og Grupper, der især støttet paa Magt-

haverne i Tyskland søger at forgifte Befolkningens Mening og arbejder for Indførelse af det aabne og mest reaktionære Diktatur, maa modarbejdes og bekæmpes overalt, hvor de viser sig og driver deres Agitation.

Nazi-Regimentet i Tyskland har tilfulde bevist, hvilke forfærdelige Forhold for det arbejdende Folk, Nazismen betyder, med Tvangsarbejde, økonomisk Trældom, skærpet Udbytning, politisk Ufrihed, aandelig Tvang, Undertrykkelse af Videnskaben, parret med Fængslinger, Terror, Mishandlinger af værgeløse Ofre og Mord. Samtidig betyder Nazismen tifold skærpet Krigsfare, og derfor er Dagens Bud:

International Solidaritet i Kampen mod Krig og Fascisme!

Kapitalmagten er international. Den brune Pest er international — lad den saa aldrig saa meget skilte med „nationale“ Facader og Farver. Det er en simpel Pligt og nødvendigt i Frihedens Selvforsvar, at alle Tilhængere af Frisind og Socialisme fører deres Kamp internationalt, uden Hensyn til Nationalitet, Landegrænser eller Hudfarve. Vor Kamp kender ingen Landegrænser. I det socialistiske Verdenssamfund vil der ingen saadanne findes, men alle Folkeslag vil i frit broderligt Samarbejde udfolde deres Produktivkræfter og i Fællesskab bringe Menneskeheden og Kulturen fremad, idet enhver Undertrykkelse, økonomisk eller kulturelt, af Nationer og Nationaliteter vil være banlyst.

Kan Kampen vindes — kan Fordringernes Opfyldelse tilkæmpes?

Ja! Vel vil Overklassens, Reaktionens og Militaristernes Modstand være stor og deres Raseri grænseløst — men for den, der ved, hvilke uhyre Kræfter den arbejdende Befolkning i Danmark raader over, for den, der véd, at Planens Modstandere kun er **et usselt Faatal**, medens de, der har Interesse i Fordringernes Opfyldelse, udgør **det overvældende Flertal af Befolkningen**, kan der ikke være Tvivl.

Spørgsmaalet om Planens Gennemførelse er udelukkende et Spørgsmaal om, hvor hurtigt den fornødne Enighed i den arbejdende Befolkning om Kamp for Gennemførelsen bliver tilvejebragt.

Muligheden for en Organisering af den arbejdende og frisindede Befolknings fælles Front i Kampen for fælles Sag er tilstede: **Vi Kommuniste ønske af al Magt at bidrage til Dannelsen af den. Idet vi offentliggør vor Plan, erklærer vi, at vi i Kampen for Arbejderklassens Sag og Frisindets Krav er beredt til Samarbejde med alle Partier, Grupper og Organisationer, som arbejder og kæmper for det samme.**

Vi appellerer derfor til hele den arbejdende Befolkning, til alt Frisindet i dette Land, om sammen med os at skabe den brede demokratiske Front, som kan faa Reaktionens Angreb til at bryde sammen, bremse Udbytningen og fremtvinge nye Fremskridt og Sejre for Frisindet!

30. Juni 1935.

C e n t r a l k o m i t e e n
for Danmarks kommunistiske Parti.

Kommunisterne i Praksis.

Vi Kommuniste opstiller ikke et Program for at fiske Tilhængere, men fordi vi vil have det gennemført. Vi har i hele vor praktiske Virksomhed bevist, at vi arbejder paa Gennemførelsen af vort Program og henviser i denne Henseende til vor Virksomhed paa Rigsdagen, i Kommunerne og i Fagbevægelsen.

Paa Rigsdagen har Kommunisterne bl. a. modsat sig følgende Love og Sager:

Valutaloven og Kronesænkningen, fordi den maatte medføre (og har medført!) en alvorlig Fordyrelse af Leveomkostningerne, hvilket betyder værre Forhold for alle Arbejdere, Funktionærer, Arbejdsløse, Aldersrentenydere o. s. v., som er henvist til at leve for fast Løn eller Understøttelse ganske som forudsagt af Statsminister Stauning før Efteraarsvalget 1932.

Alle indirekte Beskatningslove (med Undtagelse af rene Luksskatter) fordi de betyder Varefordyrelse for den arbejdende og forbrugende Befolkning.

Alle Militærudgifter.

Alle Udgifter til Folkekirken, fordi Religionen bør være et Privatanliggende og Kirkens Udgifter ikke bæres af det offentlige.

Alle Udgifter til Kongehuset, ligesom vi har modsat os Forhøjelsen af Kronprinsens »Aarspenge« fra 48.000 til 120.000 Kr. aarlig, suppleret med ekstra 11.200 Kr. aarlig til hans Kone.

Alle Udgifter og Tilskud til »frivillige Skyttekorps« og Skytteforeningerne, ligesom vi har krævet Skyttekorpssene ophævet og forbudt.

Fordi alle disse og mange flere arbejderfjendske Bevillinger

og Skatter findes paa Finansloven, har vi stemt mod de aarlige *Finanslove og Tillægsbevillingsloven*.

Loven om »offentlig Forsorg« paa Grund af dens reaktionære Principper og lave Takster, medens vi stemte for *Lov om Ulykkesforsikring*, fordi denne saavel i Princippet som i Praksis betød et Fremskridt mod før.

Alle Tvangslove mod Fagbevægelsen, som lovtvungen Overenskomstforlængelse med Forbud mod Strejker (1933), Forligsmandsloven med Sammenkædningsparagrafen og den tvungne Voldgift mod Slagteriarbejderne.

Vi har paa Rigsdagen bl. a. fremført og arbejdet for følgende Forslag og Sager:

Ekstra Hjælp til Arbejdsløse. Hvert Aar har vi fremsat saadanne Forslag, deriblandt Forslaget om *Vinterhjælp*, som første Gang (1932—33) forkastedes, medens Rigsdagen vedtog et andet af Regeringen senere indbragt Forslag. De to sidste Aar er Vinterhjælpsforslagene blankt afvist.

Fordobling af Tilskudet til Arbejdsløshedskasserne.

Ophævelse af 10 Maaneders og 26 Ugers Bestemmelserne.

Bedre Bemandings- og Arbejdsforhold for Søfolkene.

Forbedrede Forhold for Krigsinvaliderne.

Rentekonvertering, med Halvering af Renten og Nedskrivning af Gælden for de arbejdende Landbrugere og andre.

Tilskud til Dansk Arbejderidrætsforbund.

Kraftig og stigende Beskatning af alle Formuer over 50.000 Kr., til Dækning af Kriselovgivningens Byrder.

Inddragning af Folkekirkens Formue paa 130 Millioner og dens Anvendelse til Arbejders Igangsættelse og den øvrige Kriselovgivning.

Forbud mod Politikeres og Embedsmænds »Bengnaveri«.

Lovordnet Ret til Svangerskabsafbrydelse, saa Kvinden selv kan bestemme, om hun vil være Moder.

Kongedømmets Afskaffelse og Republikens Indførelse.

Valgret fra 21-Aarsalderen uden Fattighjælps-Indskrænkninger.

Landstingets Afskaffelse og Etkammerssystems Indførelse.

Kommunistisk Kommunalpolitik:

I Kommunerne har Kommunisterne af al Magt modarbejdet enhver Form for indirekte Beskatning gennem Overpriser paa Gas, Elektricitet, Sporvejskørsel o. s. v. og arbejdet for den fulde Udnyttelse af den sociale Lovgivning til dennes yderste

Grænse, samt krævet *Arbejder igangsat*, i København navnlig *Bygning af Arbejderboliger*.

Vor Stilling og vort Arbejde i Fagforeningerne.

I Fagbevægelsen har Kommunisterne arbejdet og arbejder stadig for Fagorganisationernes fulde Frihed og Uafhængighed af Statsapparatet, for deres Strejkeret og Selvbestemmelsesret og for, at Medlemmernes Mening og Vilje altid skal være den afgørende. Vi har modarbejdet de tvungne Overenskomstforlængelser, Forligsmandsloven og Sammenkædningsreglerne og forlangt Forbundslovene overholdt, navnlig hvad angaar Bestemmelserne om Medlemmernes afgørende Indflydelse ved Opsigelse eller Afslutning af Overenskomster. Fagbevægelsen skal være Kamporganisation.

ARBEJDERBLADET

det arbejdende Folks Dagblad

7 Kr. Kvartalet, 2,40 Kr. pr. Maaned.

JYSK FOLKEBLAD

Ugeblad for den arbejdende Befolkning i Jylland.

1,75 Kr. Kvartalet.

Abonnement tegnes paa Postkontoret, hos Landpostbudet, paa Bladenes Ekspedition, i alle Partiafdelinger, eller ved Henvendelse til Danmarks kommunistiske Parti, Centralkomiteen, Griffenfeldtsgade 50, København N.